

Nejvyšší kontrolní úřad
František Dohnal
prezident

V Praze dne 6. dubna 2011
Sp. zn.: 233/11-NKU45/29/11

ROZHODNUTÍ

v souladu s ustanovením § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím,
ve znění pozdějších předpisů, vydávám toto rozhodnutí:

**rozklad proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti ze dne 22. 3. 2011
sp. zn.: 394/11-NKU190/131/11 zamítám a napadené rozhodnutí potvrzuji.**

Odůvodnění

Dne 9. 3. 2011 byla Nejvyššímu kontrolnímu úřadu doručena žádost pana Jakuba Michálka o poskytnutí informace, přičemž Nejvyšší kontrolní úřad ve výroku rozhodnutí ze dne 22. 3. 2011 sp. zn.: 394/11-NKU190/131/11 podané žádosti v tomto výroku popsané nevyhověl a požadované informace neposkytl.

Dne 26. 3. 2011 byl Nejvyššímu kontrolnímu úřadu doručen rozklad proti výše uvedenému rozhodnutí. V odůvodnění odvolatel uvádí, že podle jeho názoru Nejvyšší kontrolní úřad vyložil omezení přístupu k informacím extenzivně bez opory v zákoně, čímž zasáhl do ústavně zaručeného práva žadatele na přístup k informacím.

Po zhodnocení předloženého spisového materiálu nemohu s obsahem rozkladu souhlasit a odůvodnění rozhodnutí o odmítnutí žádosti ze dne 22. 3. 2011 sp. zn.: 394/11-NKU190/131/11, považuji za opodstatněné.

Podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, mají povinné subjekty povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich **působnosti**. Působnost Nejvyššího kontrolního úřadu je upravena

v § 3 a 4 zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů. Úprava kárného řízení v zákoně č. 166/1993 Sb. je vymezením případů, kdy je dána pravomoc Kárné komory rozhodovat o kárných proviněních funkcionářů NKÚ. Řízení před Kárnou komorou je neveřejné a ani rozhodnutí Kárné komory není určeno ke zveřejnění.

S ohledem na skutečnost, že zákon č. 106/1999 Sb. hovoří zcela jasně, že povinné subjekty mají povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, nelze jinak než žádost odvolatele, která se zjevně vztahuje k pravomoci Kárné komory a nikoli k působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu, odmítnout. To ostatně zcela koresponduje s odvolatelovým tvrzením, že stát musí konat pouze v případech a způsoby, které stanoví zákon. Pokud by zákonodárce měl v úmyslu, aby byly poskytovány informace vztahující se k jiným skutečnostem, než je působnost povinného subjektu, pak by to musel v právním předpise výslovně uvést.

Zápisy za zasedání Kolegia NKÚ obsahují informace o přípravě, průběhu a projednávání výsledků kontrol. Podle ustanovení § 11 odst. 4 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, povinný subjekt neposkytuje informace o přípravě, průběhu a projednávání výsledků kontrol v orgánech Nejvyššího kontrolního úřadu. Odvolatel uvádí, že právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření. K tomu lze uvést, že pro toto tvrzení není v daném případě opora v zákoně, neboť ten pro odepření uvedených informací zvláštní důvod nestanoví a nelimituje ani dobu, po kterou trvá právo tyto informace odmítnout.

Vzhledem k tomu, že v rozkladu nejsou uvedena žádná další či nová tvrzení rozhodná pro toto řízení, rozhodl jsem o jeho zamítnutí tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

Vážený pan
Jakub Michálek
Zenklova 841/193
182 00 Praha 8

